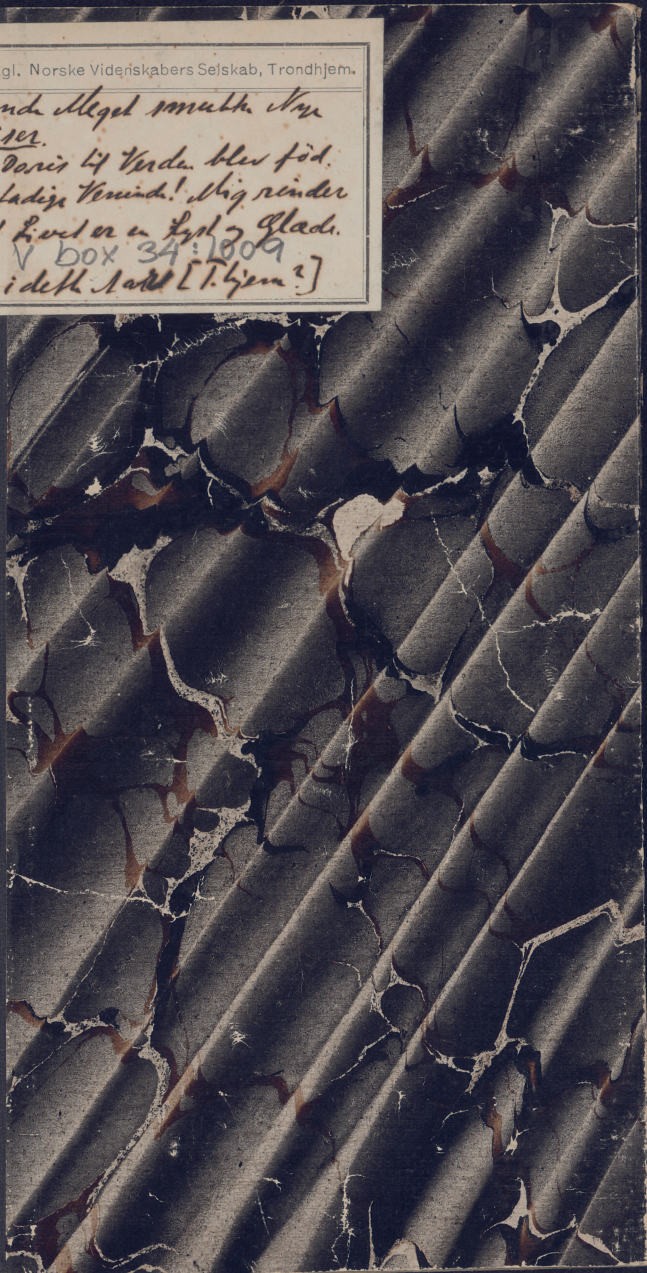

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 2

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

Trende Megel smukke Nye
Viser.

1. Da Doris 4 Verda. blev fød.
  2. Usladige Veninde! Mig rinder
  3. At Livet er en Lyd & Glad.
- V BOX 34: 1809
Tr. i det h. Aard [T. 4em?]

Trende
Meget smukke

Nye Viser,

Den Første begynder saaledes:

Da Doris til Verden blev fød, &c.

Synges med samme liflige Melodie som:

Ach! gid Melicerta var min, &c.

Den Anden:

Ustadig Veninde! Mig rinder &c.

Synges som en bekiendt Dands.

Den Tredie:

At Livet er en Lyst og Glæde,

Det nægter ingen som er fød, &c.

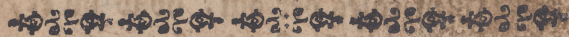
Og synges som:

Udødelige Nymphes tager Deel i min

Magt og Herredom, &c.

Hvilke for deres behagelige Indholds

og smukke Melodiers skyld ere af mange
begjærede at maatte trykkes.

Trykt i dette Aar.

T. L. Jensen?
V. box 34:1009

1.
Da Doris til Verden blev fød,
Fik Dyden udi hendes Siæl
En Bolig saa yndig og sød,
Som Perlen i fineste Skiel;
Naturen strax reyste sig op
Et Huus i den denligste Krop,
Dg al slags Fuldkommenheds Pragt
Blev Doris af Skiebneen tillagt.

2.
Naturen stod næsten forgabt,
Da den her sin Skabning selv saae,
Dg Avind af Harme fortabt,
Fandt intet at dadle derpaa;
Enhver veed at fælde slig Dom,
Selv Doris veed intet derom,
Dg denne Uvidenhed er
En Kundskab for Doris i sær.

3.
Men tales der om, hvad du er,
Den Farve dit Ansigt da faaer,
Er

Er Skieltet for Dyden du bær
I Hiertet, hvorfra den udgaaer,
Dg Tugtighed maler sit Sted,
Som ikke af Sminke-Floer veed,
Den Sminke Naturen Dig giir,
Den er den fuldkomneste Ziir.

4.
Men Doris! er dette da nok
At Du er paa Saver saa riig?
Er Tusinde Skabningers Flok
Vel skabt for at undres paa Dig?
Udvælg, og gior Ballet saa vel,
At Lodden den skionsfomste Siæl
Blant alle Tilbederes Flok
Rand treffe, saa er det alt nok.

5.
Her standser min skielvende Pen,
Her knapper min Tænke-Kraft af;
Dg Siælen den tumler sig hen
I indbildte Bøllysters Hav;
Troe, Doris, kun alt hvad Du vil
Om mig, men troe dette dertil,
Hvis Skiebneen et Dnske mig gav,
Blev Doris Indholden deraf.

Den Anden:

1.
Ustadig Veninde!

Mig rinder i Sinde
At tale med Dig,
Endskjønt jeg for silde
Har merket Du vilde
For Troskab kun øve Utroskab mod mig.

2.
Eh nogen mit Hierte
Mine Dage begierte
Førend jeg Dig saae;
Den første jeg skriver,
Den sidste Du bliver,
Der nogen Tiid meere mit Hierte skal
naage.

3.
Men ikke desmindre
Kand du vel erindre
Dine Løfter saa rigtig;
Du lovet det ærligt,
Jeg meente det kærsligt;
Eh fik du og dyre Forsikring af mig.

4. Vi

4.
Vi gif og spaseerte,
Og intet mangvorte
Paa Glæde og Lyst,
I hvor vi os vendte,
Mit Hierte det brendte
Af Kierligheds Lue til dig i mit Bryst.

5.
Jeg tænkte tilfulde
At ingen Ting skulde
Forandre meer dig,
Du lovet det kærsligt,
Jeg meente det ærligt,
Eh fik du og dyre Forsikring af mig.

6.
Men hvad vil jeg klage
Med Sorrig mig plage?
Uskyldighed mig
Et Bidne skal være:
I Tugt og i Ære
Jeg eene har ønsket at leve med Dig.

7.
Vil det Dig behage
Fra mig at bortdrage,
En anden i Favn;

Langt

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 2

0 .mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

